Daavid vs. Goljat (1.Sam.17)

PT=Päätotuus: Jumala huolehtii pienistäkin

Johdanto: Tuolille seisomaan n. 3 m korkeuteen pää. Pelottaisikko tämmöinen kohdata? Mitä tekisit jos iso-mies pilkkaisi sinua/perhettäsi/kavereita/Jumalaasi?

Kulku
EI lapsille: (1.Saul luopuu ja Daavid voidellaan (=tehdään) kuninkaaksi.)

2. Fillistealaiset hyökkäävät, Betlehemiläinen Daavid ei kelpaa sotaan.
? Mitä muuta tapahtui Beetlehemissä? >Jeesus
- Israel oli Jumalan kansa, kansa johon maailman pelastaja voisi tulla.

3. Daavid vie ruokaa veljilleen
- Israelilaiset olivat peloissaan, Goljat oli pilkannut 40 pvää
* Jumalan pilkkaaminen on syntiä. Mikä muu on?
** Goljat kuvastaa syntiä ja pahaa, joka vastustaa Jumalaa!!!
- Daavid ihmettelee, miksi kukaan ei ole kiinnostunut Goljatin voittamisesta. 3m pitkä, 60 kg haarniska.

4. Daavid lupasi voittaa Goljatin
- Niin pieni, ettei jaksanut kantaa edes haarniskaa. **PT**
? Mitä Israelin sotajoukko mahtoi ajatella? >Rivit seisoivat hiljaa
* Älä yritä sopia toisen varusteisiin tai pakota muita omiisi!
Ole oma itsesi!
- Oli ollut paimenessa ja kohdannut karhun ja leijonan ja voittanut.
> Jeesus on hyvä paimen, joka ei hylkää laumaansa
* Jeesuskin oli kuningas maahan tullessaan, vaikka oli pieni.

5. Daavid keräsi 5 kiveä ja lähti Goljattia vastaan
- Otti varmuuden vuoksi useamman kiven, oliko varma että voittaa?
- Muita sotilaita varten. Edelleen Goljat pilkkasi pientä Daavidia.

6. ” minä tulen sinua vastaan Herran Sebaotin nimessä”
* Minkälainen meidän Jumala on?
- Daavid luotti Jumalaan, koska hän tiesi, että: ”Sota on Herran vallassa”.
* Mekin voimme luottaa Jumalaan, näytti ongelmat miltä tahansa.
? Mikä voisi olla suurin pelko? >Daavidilla kuolema?
> Tartteeko, meidän pelätä kuolemaa? Jeesukseen turvaavat taivaaseen!!

7. Yksi kivi riitti.
- Herra oli Daavidin kanssa. **PT**
- Israelilaiset saivat rohkeuden takaisin ja ajoivat vihollisen pois.

8. Pitäisikö meidän nyt opetella linkoamaan kiviä??
- Me voimme turvata Jumalaan, vaikka olisi minkä näköinen vastustaja.
* Jeesus ylösnousi ja on nyt Taivaan kuningas ja tulee kerran takaisin.
- *Jumala teki Daavidista Israelilaisten kuninkaan.*

KYS. Miksi Daavid voitti Goljatin? Kenen kanssa Herra on?

OHJEET
1.2.3..Pääkohdat
? Esitä kysymys
> ”Siitä seuraa”
* Sovellus elämään
PT:Toista päätotuus
Kerro opetuksessa:

Selitä VT ja Rtu

♥ Olemme kaikki syntisiä.

Rm.3:23 Kaikki synt.

1.Sm.10:23 Saul

△ Kolmiyhteinen Jumala

† Jeesus nousi kuolleista

Rikas mies (Mt.19:16-30)

Mitä Herra teki?
Käytti pientä ihmistä. Antoi hänelle rohkeuden. Näytti suuruutensa. Tuhosi kansansa vihollisen. Varjeli omansa.

Mitä tämä osoittaa hänestä?
Hän suojelee omiaan ja johdattaa heitä. Herra tuomitsee pahan.

Mitä voimme oppia päähenkilöstä?
Me voimme luottaa Jumalaan. Hän totteli Jumalaa.

Mitä voimme oppia synnistä ja sen seurauksista?
Se saa kerran rangaistuksen. Jumala hylkäsi tottelemattoman Saulin.

Onko kertomuksessa vaikea kohta joka pitäisi selittää?
Vihollisen tuho.

Totuuksia
Daavid oli jo kuningas ja Jeesuskin oli kuningas maan päällä.

PT=Päätotuus: Jumala huolehtii pienistäkin

1.Sam.17
1. Daavid ja Goljat
Filistealaiset kokosivat taas joukkonsa ryhtyäkseen sotaan. He kerääntyivät Juudan Sokoon ja pystyttivät leirinsä Sokon ja Asekan välimaastoon Efes-Dammimiin.
2. Myös israelilaiset kokoontuivat Saulin johdolla yhteen, pystyttivät leirinsä Elanlaaksoon ja järjestäytyivät taisteluun filistealaisia vastaan.
3. Filistealaiset pysyttelivät vuorella, israelilaiset olivat toisella vuorella heitä vastapäätä, ja heidän välissään oli laakso.
4. Filistealaisten leiristä astui esiin kaksintaistelija. Hän oli nimeltään Goljat, kotoisin Gatista, ja hän oli kuuden kyynärän ja vaaksan mittainen.
5. Päässään hänellä oli pronssikypärä ja yllään pronssinen suomuhaarniska, joka painoi viisituhatta sekeliä.
6. Jalkojensa suojana hänellä oli pronssiset säärykset ja olallaan tappara.
7. Hänen keihäänsä varsi oli kuin kangaspuiden tukki, ja sen rautakärki painoi kuusisataa sekeliä. Hänen edellään kulki kilvenkantaja.
8. Goljat seisahtui ja huusi israelilaisten riveihin päin: "Miksi te kaikki ryhtyisitte taisteluun? Tässä teillä on filistealainen! Te olette Saulin miehiä, valitkaa siis joukostanne yksi, joka tulee tänne minua vastaan.
9. Jos hän voittaa minut taistelussa ja tappaa minut, meistä tulee teidän orjianne, mutta jos minä voitan ja tapan hänet, teistä tulee meidän orjiamme ja te joudutte palvelemaan meitä."
10. Sitten filistealainen sanoi: "Minä olen nyt häpäissyt Israelin joukot. Lähettäkää jo mies tänne, niin että pääsemme taistelemaan!"
11. Kun Saul ja israelilaiset kuulivat filistealaisen sanat, he säikähtivät ja joutuivat pelon valtaan.
12. Daavid oli Juudan Betlehemissä asuvan efratilaisen miehen poika. Miehen nimi oli Iisai, ja hänellä oli kahdeksan poikaa. Saulin aikana Iisai oli jo hyvin iäkäs.
13. Iisain kolme vanhinta poikaa olivat lähteneet Saulin kanssa sotaan. Sotaretkelle lähteneistä pojista vanhin oli nimeltään Eliab, toinen Abinadab ja kolmas Samma.
14. Daavid oli pojista nuorin. Kolme vanhinta olivat lähteneet Saulin mukaan,
15. mutta Daavid palasi aina välillä Saulin luota Betlehemiin paimentamaan isänsä lampaita.
16. Filistealainen astui samalla tavoin esiin joka aamu ja ilta neljänkymmenen päivän ajan.
17. Kerran Iisai sanoi pojalleen Daavidille: "Ota tästä säkillinen paahdettuja jyviä ja kymmenen leipää ja vie ne kiireesti veljillesi leiriin.
18. Vie myös heidän päällikölleen nämä kymmenen juustoa. Ota selville, miten veljesi voivat, ja tuo heiltä jokin merkki käynnistäsi.
19. He ovat Saulin ja koko Israelin sotaväen kanssa Elanlaaksossa taistelemassa filistealaisia vastaan."
20. Varhain seuraavana aamuna Daavid jätti lampaat toisten huostaan ja lähti matkaan, kuten Iisai oli käskenyt. Kun hän saapui leirin keskelle, israelilaiset ja filistealaiset järjestäytyivät taisteluun toisiaan vastaan ja sotilaat riensivät sotahuutoa huutaen taistelurintamaan.
22. Daavid jätti kantamuksensa kuormaston vartijan haltuun, juoksi rivistöjen luo ja meni tervehtimään veljiään.
23. Hänen puhellessaan heidän kanssaan astui filistealaisten riveistä esille gatilainen kaksintaistelija, joka tunnettiin nimellä Goljat Filistealainen. Goljat lausui samat sanat kuin aikaisemminkin, ja Daavid kuuli mitä hän sanoi.
24. Kun israelilaiset näkivät taistelijan, he vetäytyivät kauhuissaan taaksepäin
25. ja sanoivat toisilleen: "Katsokaa, nyt se mies tulee! Taas hän astuu esiin pilkkaamaan israelilaisia. Jos joku pystyy

tappamaan tuon miehen, kuningas tekee hänestä
upporikkaan, antaa hänelle tyttärensä ja nostaa koko hänen
sukunsakin Israelin etuoikeutettujen joukkoon."
26. Daavid sanoi silloin lähellä seisoville miehille: "Mitä se
siis saa, joka tappaa tuon filistealaisen ja pelastaa Israelin
häpeästä? Mikä tuo ympärileikkaamaton filistealainen
oikein on, kun hän uskaltaa pilkata elävän Jumalan
taistelurivejä?"
27. Sotilaat kertoivat hänelle samaan tapaan kuin
aikaisemminkin, mitä se mies saisi, joka tappaisi Goljatin.
28. Kun vanhin veli Eliab kuuli, mitä Daavid puhui
miehille, hän suuttui ja sanoi: "Mitä sinä tänne tulit? Ja
kenen huostaan jätit ne lammasparat siellä vuorilla? Minä
kyllä tunnen sinun julkeutesi ja pahan sisusi. Sotaa
katselemaan sinä vain olet tullut."
29. Daavid sanoi: "Mitä minä nyt olen tehnyt? Eikö täällä
saa edes puhua?"
30. Sitten hän kääntyi erään toisen miehen puoleen ja teki
saman kysymyksen, ja sotilaat vastasivat hänelle samoin
kuin aikaisemminkin.
31. Mutta Daavidin puheet pantiin merkille ja ne kerrottiin
Saulille, ja Saul lähetti hakemaan hänet luokseen.
32. Daavid sanoi Saulille: "Kuninkaan ei pidä menettää
rohkeuttaan! Minä, sinun palvelijasi, menen taistelemaan
tuon filistealaisen kanssa."
33. Saul sanoi Daavidille: "Ei sinusta ole taistelemaan tuon
filistealaisen kanssa. Sinähän olet vasta poikanen, ja hän on
ollut soturi nuoruudestaan asti."
34. Mutta Daavid vastasi: "Minä, sinun palvelijasi, olen
paimentanut isäni lampaita. Kun leijona tai karhu tuli ja vei
lampaan laumastani,
35. minä lähdin sen perään ja löin sitä ja tempasin lampaan
sen kidasta. Kun se hyökkäsi kimppuuni, minä tartuin sitä
parrasta ja hakkasin sen hengiltä.
36. Minä olen tappanut sekä leijonan että karhun. Tuon
ympärileikkaamattoman filistealaisen käy samoin, koska
hän on pilkannut elävän Jumalan taistelurivejä."
37. Daavid sanoi vielä: "Herra, joka pelasti minut leijonan
ja karhun kynsistä, pelastaa minut myös tuon filistealaisen
käsistä." Silloin Saul sanoi Daavidille: "Mene, Herra
olkoon sinun kanssasi!"
38. Saul puki Daavidin ylle oman sotapaitansa, pani
pronssikypärän hänen päähänsä ja puki hänen päälleen
haarniskan.
39. Daavid sitoi vielä miekan vyölleen. Mutta näissä
varusteissa hän ei pystynyt kävelemään, sillä hän ei ollut
koskaan ennen käyttänyt sellaisia. Daavid sanoi Saulille:
"Minä en voi näissä edes kävellä. En ole koskaan käyttänyt
tällaisia." Ja Daavid riisui ne yltään.
40. Daavid otti sauvansa, valitsi joenuomasta viisi sileää
kiveä ja pani ne paimenlaukkuunsa, jossa hän piti
tavaroitaan. Sitten hän lähti linko kädessä astumaan kohti
filistealaista.
41. Tämä lähestyi Daavidia edellään kilvenkantaja.
42. Filistealainen katseli Daavidia ja näki, että hän oli
sorea, parraton nuorukainen, mitätön vastustajaksi.
43. Hän huusi Daavidille: "Koirako minä olen, kun tulet
minua vastaan keppi kädessä?" Ja filistealainen kirosi
Daavidia kaikkien jumaliensa nimeen
44. ja sanoi: "Tule tänne, niin minä syötän sinun lihasi
taivaan linnuille ja villipedoille!"
45. Mutta Daavid vastasi: "Sinä tulet minua vastaan
mukanasi miekka, tappara ja keihäs, mutta minä tulen sinua
vastaan Herran Sebaotin nimessä. Hän on sen sotajoukon
Jumala, jota sinä olet pilkannut.
46. Tänä päivänä Herra jättää sinut minun käsiini. Minä
katkaisen kaulasi ja syötän sinut ja koko filistealaisten
sotajoukon raadot taivaan linnuille ja villipedoille. Silloin
koko maa saa tietää, että Israelilla on Jumala,
47. ja koko tämä joukko tajuaa, että Herra voi auttaa ilman
miekkaa ja keihästä. Sota on Herran vallassa, ja hän antaa
teidät meidän käsiimme."
48. Kun filistealainen lähti tulemaan Daavidia kohti,
Daavid ryntäsi juosten häntä vastaan,
49. pisti kätensä laukkuun ja otti sieltä kiven. Hän linkosi
sen ja osui filistealaista otsaan. Kivi puhkaisi otsan, ja
filistealainen kaatui suulleen maahan.
50. Näin Daavid voitti filistealaisen ilman miekkaa pelkällä
lingolla ja kivellä, kaatoi hänet maahan ja otti hänet
hengiltä.
51. Daavid juoksi filistealaisen luo, tarttui hänen
miekkaansa ja veti sen tupesta, iski hänet kuoliaaksi ja
hakkasi häneltä miekalla pään poikki.
Nähdessään sankarinsa kuolleen filistealaiset lähtivät
pakoon.
52. Silloin Israelin ja Juudan miehet kohottivat
riemuhuudon ja lähtivät takaa-ajoon. He seurasivat
filistealaisia aina Gatiin ja Ekronin porteille asti, ja ruumiita
virui pitkin Saaraimin tietä Gatiin ja Ekroniin saakka.
53. Sitten israelilaiset lopettivat rajun takaa-ajonsa ja
palasivat ryöstämään filistealaisten leiriä.
54. Daavid otti Goljatin pään ja vei sen Jerusalemiin, mutta
Goljatin varusteet hän jätti telttaansa.
55. Kun Saul oli nähnyt Daavidin lähtevän filistealaista
vastaan, hän kysyi Abnerilta, sotaväen päälliköltä: "Abner,
kenen poika tuo nuori mies on?" Abner vastasi: "En totta
tosiaan tiedä."
56. Kuningas sanoi: "Mene sitten kysymään, kenen poika
tuo reipas nuorukainen on!"
57. Kun Daavid tuli takaisin surmattuaan filistealaisen,
Abner otti hänet mukaansa ja vei Saulin eteen; kädessään
Daavidilla oli filistealaisen pää.
58. Saul kysyi häneltä: "Nuori mies, kenen poika sinä olet?"
Daavid vastasi: "Olen palvelijasi Iisain poika
Betlehemistä."